

[Gert Petersen.]

også som en fundamental og central opgave at forsvare lønmodtagernes interesser. Det kan være svært også under den nuværende regering, selv om jeg nok synes, at der på det sidste er tegn på, at det går bedre, men det var da tifold, hundredfold sværere, da hr. Niels Helveg Petersens parti var med i en regering, da vi havde regeringen Baunsgaard, og det går så sandelig med ind i vore overvejelser. Det er så sandelig med, når vi lægger lodderne på vægtskålen, og det er med til at bestemme vor handle måde.

Det generer givetvis de borgerlige partier, at man med socialistisk folkeparti har fået et parti til venstre for socialdemokratiet, et parti, som er en del af arbejderbevægelsen, og som er uenig med socialdemokratiet om mangt og meget, men som trods denne uenighed har en vilje til at samarbejde om foranstaltninger, som vi skønner er til gavn for lønmodtagerne og arbejderne, hvis det er muligt at finde frem til sådanne foranstaltninger. Det er et spørgsmål om, hvad man prioriterer højest, og nu må de borgerlige partier altså med beklagelse notere sig, at der er et socialistisk parti i Danmark, som prioriterer lønmodtagernes, arbejdernes interesser højest og derfor udviser den største skepsis over for de toner, som måtte lyde fra borgerlig side.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Det har i den debat, der har været indtil nu, været et gennemgående træk, at man først og sidst har drøftet de økonomiske problemer. Det har også været en undertone i denne debat, at alle erkendte, at der var behov for en dæmpning af den økonomiske aktivitet, men at man, som hr. Poul Schlüter sagde, også erkendte, at det var ikke noget, der kunne gøres i en håndvendning.

Jeg vil gerne først gøre nogle bemærkninger til hr. Poul Hartling.

Hr. Poul Hartling sagde, at jeg i min tale, åbningstalen, kun havde peget på 3 ting, nemlig at regeringen sigtede for det første på at bremse væksten i de offentlige udgifter, i det private forbrug og i boligbyggeriet, og for det andet, at vi også i regeringen sigtede på en nyvurdering af kreditpolitikken, og for det tredje, at det hele havde til formål at bringe pris- og omkostningsudviklingen ind i

et roligere leje. Men så sagde hr. Poul Hartling, at jeg ikke havde sagt noget om, hvordan dette skulle gøres. Det mener jeg er en lidt for enkel opfattelse af tingene, for jeg mener, at dels har vi allerede vist i konkrete lovforslag, hvad vi sigter på, dels er der i selve åbningstalen nogle anvisninger på, hvor vi vil sætte ind.

Må jeg nævne nogle af de ting, som måske ikke står helt klart. For det første har regeringen fremlagt en foreløbig skitse til en finanslov, som arbejder med et overskud på 5 mia kr. Det er dog et ganske betydeligt overskud på et finanslovforslag, og når man så yderligere husker, at vi meget gerne ser, at dette overskud kommer op på ca. 6 mia kr., og at denne yderligere stramning kan ske enten ved yderligere besparelser eller ved nye indtægter eller en kombination af de to ting, ja, så er der ingen tvivl om, at vi via finanspolitikken vil prøve på at medvirke til den stramning, der er behov for.

Jeg synes heller ikke man kan se bort fra, at den regering, vi har, har gjort det, som ikke er særlig populært. Vi har i hele den offentlige sektor gennemført et gangsaftalsstop, som ikke kan undgå at virke kraftigt dæmpende i kommunernes bygge- og anlægsudgifter. Vi har endvidere sammen med de kommunale organisationer truffet aftale om, at man skal båndlægge de midler, der nu bliver til rådighed, således at de ikke sættes ind i et almindeligt forbrug. Jeg mener også, at det problem, som har været nævnt, bl.a. af hr. Niels Helveg Petersen, om refusionerne er et udtryk for, at regeringen på dette område har en politik, der så langt som overhovedet muligt vil realisere tankerne om at erstatte det nuværende system med egentlige bloktilskud. Når vi også i åbningstalen meddeler, at vi vil optage forhandlinger med kommunerne om den generelle adgang til at optage lån, som vi altså sigter på skal fjernes, er også dette udtryk for en bevidst stramning i den økonomiske politik. Det samme gælder vore bestræbelser i retning af et budgetsamarbejde med kommunerne, stadig væk for at søge at få aktiviteten under kontrol, ind i en større plan.

Vi har også nu gennem boligministeren meddelt, at vi vil fremlægge regulering af gangsaftaltning af nyt boligbyggeri. Det er vel også et initiativ, som på sin vis er negativt,